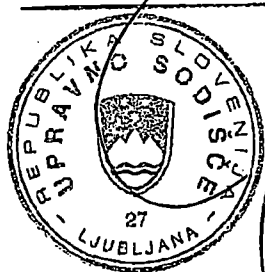

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

15. 2. 2015

I U 130/2015-13

Podpis pristojne
sodne osebe:

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnici in sodnik Andrej Kmecl kot predsednik ter mag. Tatjana Steinman in Nataša Smrekar kot člani,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Suzane Korotaj kot zapisnikarice, ki je v zadevi tudi poročala,

v upravnem sporu tožeče stranke: AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA OMREŽJA IN STORITVE REPUBLIKE SLOVENIJE, Stegne 7, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-242/2014/18 z dne 12. 1. 2015,

na seji 19. februarja 2015

RAZSODILO:

I. Tožba se zavrne.

II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Toženka je z izpodbijano odločbo ugodila pritožbi Borisa Megliča, odgovornega urednika, www.PORTALPLUS.SI, NSM neodvisni spletni medij, d.o.o., Tehnološki park 24, Ljubljana (v tem upravnem sporu prizadeti stranki), odpravila tožničin odgovor z dne 15. 10. 2014 in odločila, da je tožnica dolžna prizadeti stranki v roku 5 delovnih dni posredovati dokument z naslovom „Result of the Principal Stage“ z datumom 24. 4. 2014, in sicer informacije v stolpcu pod nazivom „Bid amount“ in „Base price“, v preostalem delu pa vsebino dokumenta prekriti.
2. V obrazložitvi odločbe ugotavlja, da predmetna informacija ne predstavlja poslovne skrivnosti in s tem izjeme iz 2. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), na kar se je sklicevala tožnica v odgovoru. Pojasnjuje, da gre za informacijo, ki je nastala v okviru elektronske javne dražbe v postopku dodelitve radijskih frekvenc po določbah Zakona o elektronskih komunikacijah (v nadaljevanju ZEKom-1), torej gre za informacijo iz dokumenta, ki ga je ustvarila tožnica. Ker je tožnica po drugem odstavku 40. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1) dolžna varovati poslovno skrivnost družb Tušmobil d.o.o., Telekom Slovenije d.d. in Si.mobil d.d., ki so sodelovale v postopku javne dražbe, jih je toženka pozvala, naj pojasnijo obstoj morebitnih okoliščin proti razkritju predmetnih informacij. Ugotavlja, da družbe v svojih sklepih o varovanju poslovne skrivnosti niso zajele predmetnih informacij, niti niso ustrezno pojasnile, v čem bi bila z razkritjem teh informacij ogrožena njihova konkurenčna prednost oziroma niso izkazale občutne škode, ki bi jim nastala z razkritjem zahtevanih informacij (prvi in drugi odstavek 39. člena ZGD-1). Postopek javne dražbe je namreč zaključen, postopki dodelitve radijskih frekvenc pa morajo biti po določbi 33. člena ZEKom-1 odprti, objektivni, pregledni, sorazmerni in nediskriminacijski. Sklicuje se še na 45. člen ZEKom-1, na podlagi katerega mora tožnica pred izdajo pisnega sklepa, v katerem določi znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine (tj. radiofrekvenčnega spektra – op. sodišča), ugotoviti, kateri dražitelji so uspeli z najvišjo ponudbo oziroma kombinacijo ponudb. To pomeni, da so navedeni podatki pogoj za dodelitev te dobrine.
3. Tožnica se s tako odločitvijo ne strinja in vlaga tožbo, v kateri navaja, da gre v obravnavani zadevi za izjemo od dostopa do informacij zaradi varovanja poslovne skrivnosti. Poleg tega stolpec „Base price“ ne vsebuje realiziranih cen, temveč le osnovne izračunane cene, katerim se je nato prištelo še zneske iz dodelitvenega kroga dražbe. Šele ta vsota predstavlja t. i. druge cene, ki so bile dejansko realizirane (plačane) in ki so bile javno objavljene 29. 4. 2014. Glede na navedeno meni, da je toženka preseгла zahtevek prizadete stranke, ki je zahtevala

informacijo o „vseh najvišjih ponujenih cenah in realiziranih cenah.“ Pojasnjuje, da se je javna dražba izvedla po principu CCA, ki temelji na principu t. i. druge cene, saj računalniški program dane ponudbe preračuna v skladu s postavljenimi pravili javne dražbe tako, da sam določi optimalno kombinacijo ponudb, pri čemer upošteva količino draženega spektra, ceno, ki so jo dražitelji pripravljene plačati, ostanek spektra itd. Tako izpisan znesek za plačilo frekvenc v posamezni kombinaciji ni enak najvišji niti drugi najvišji ponujeni ceni („bidu“). Opozarja, da lahko napačno razumevanje temeljnih principov podeljevanja spektra in laično sklepanje na tej podlagi vodi v izkrivljanje resničnega stanja, kar ne more biti legitimen cilj v zvezi z razkritjem tovrstnih zaupnih podatkov. Se pa strinja, da to ni argument, ki bi utemeljeval omejitev dostopa do teh informacij.

4. Kot tožbeni razlog navaja, da so podatki o najvišjih ponujenih cenah poslovne skrivnosti ponudnikov, ki so sodelovali v dražbi. To izhaja iz njihovih sklepov o poslovni skrivnosti, njihovih izjav, ki jih je pridobila toženka, in tožničnega zagotovila v postopku javne dražbe. Res je tožnica zaradi izvedbe javne dražbe to dolžna varovati do izdaje sklepa iz šestega odstavka 45. člena ZEKom-1, navedena omejitev pa ne velja za varovanje poslovne skrivnosti iz 39. člena ZGD-1. Sklicuje se tudi na določbo sedmega odstavka 201. člena ZEKom-1. V nadaljevanju obširno navaja razloge, zakaj meni, da so izpolnjeni pogoji, da predmetne informacije predstavljajo poslovno skrivnost omenjenih družb. Meni še, da določba 33. člena ZEKom-1 ni relevantna za presojo izjeme po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Glede na navedeno predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne v ponovni postopek. Hkrati uveljavlja povračilo stroškov postopka.
5. Toženka v odgovoru na tožbo glede zahteve prizadete stranke navaja, da je izhajala iz njene vsebine in dokumenta, ki ji ga je v postopku predložila tožnica. V zvezi z varovanjem poslovne skrivnosti družb, ki so sodelovale v postopku, opozarja na tožničine pravne koristi. Navaja še, da je tožnica v razpisni dokumentaciji sama navedla, da podatkov, ki vplivajo na izbiro in bi bili označeni kot zaupni, ne bo obravnavala kot zaupnih. Ker predstavlja podatek o najvišji ponudbi oziroma kombinaciji ponudb zaključek javne dražbe, bi bilo v nasprotju z institutom javne dražbe in šestim odstavkom 45. člena ZEKom-1, če bi bil ta označen kot poslovna skrivnost, saj je pogoj za izbiro. Zato v povezavi s tretjim odstavkom 39. člena ZGD-1 in z razpisno dokumentacijo ne more predstavljati poslovne skrivnosti.
6. Prizadeta stranka v odgovoru na tožbo povzema postopek pridobivanja predmetne informacije ter navaja razloge, zakaj meni, da so podatki najmanj v obsegu, v katerem je toženka naložila njihovo razkritje, prosto dostopne informacije javnega značaja.

7. Tožba ni utemeljena.
8. Sodišče najprej poudarja, da v zadevi ni sporno, da je toženka zahtevi prizadete stranke ugodila z delnim razkritjem dokumenta „Result of the Principal Stage.“ Glede na to, da tožnica ne ugovarja, da s tem dokumentom razpolaga, prizadeta stranka pa ne navaja, da to ne pomeni izpolnitve njene zahteve, razen kolikor meni, da je upravičena tudi do drugih podatkov iz postopka javne dražbe, posplošeni tožbeni ugovori ne omogočajo nadaljnjega preizkusa, da toženkina odločitev ni v skladu z zahtevo prizadete stranke.
9. Po določbi 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. To je ZGD-1, ki v prvem odstavku 39. člena določa, da se za poslovno skrivnost štejejo podatki, za katere tako določi družba s pisnim sklepom. Poleg teh se za poslovno skrivnost štejejo tudi podatki, za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba (drugi odstavek 39. člena ZGD-1). Za poslovno skrivnost se ne morejo določiti podatki, ki so po zakonu javni ali podatki o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev (tretji odstavek 39. člena ZGD-1). Na podlagi drugega odstavka 40. člena ZGD-1 morajo podatke, ki so poslovna skrivnost družbe, varovati tudi osebe zunaj družbe, če so vedele ali če bi glede na naravo podatka morale vedeti, da je podatek poslovna skrivnost.
10. Ker so se družbe Tušmobil d.o.o., Telekom Slovenije d.d. in Si.mobil d.d., ki so sodelovale v postopku javne dražbe, v upravnem postopku pred toženko sklicevale na varovanje svoje poslovne skrivnosti, je bila tožnica na podlagi drugega odstavka 40. člena ZGD-1 dolžna varovati njihovo poslovno skrivnost. Na tej podlagi je torej lahko kot zavezanka po ZDIJZ zavrnila dostop do zahtevane informacije.
11. Vendar je toženka kot pritožbeni organ v postopku po ZDIJZ ugotovila, da pogoji za navedeno izjemo niso podani. S tako odločitvijo je tudi odpadla podlaga za tožnično odškodninsko in kazensko odgovornost. Ker omenjene družbe, kljub temu, da jim je bila vročena izpodbijana odločba, niso vložile tožbe v upravnem sporu, da bi zavarovale svoje poslovne skrivnosti, to pomeni, da tožničini tožbi ni mogoče ugoditi na podlagi drugega odstavka 40. člena ZGD-1 (prim. sodbo in sklep U 2423/2007 z dne 12. 5. 2010 in sodbo I U 1911/2012 z dne 23. 12. 2013). Iz enakega razloga je neutemeljeno tožnično sklicevanje na določbe sedmega odstavka 201. člena ZEKom-1.
12. Tožnica torej z zatrjevanjem, da gre v obravnavani zadevi za poslovno skrivnost, ne uveljavlja posega v svoj pravni položaj, ampak ščiti pravni položaj družb, ki so

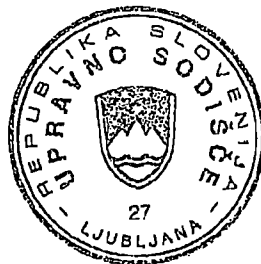
sodelovale v postopku javne dražbe. To pomeni, da se sodišču v tem postopku ni bilo treba spuščati v presojo obstoja poslovne skrivnosti. Zato na odločitev v zadevi tudi ne vpliva tožnično sklicevanje na sodbo tega sodišča v zadevi I U 101/2014 z dne 2. 4. 2014.

13. V obravnavanem primeru je tožnica opozarjala tudi na pomen razkritja teh podatkov na postopek javne dražbe, kar bi sicer lahko pomenilo izjemo po kakšni drugi določbi prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, vendar se tožnica na druge izjeme ni sklicevala, niti jih ni ugotovila toženka.
14. Na odločitev v zadevi ne vplivajo niti ostale tožničine navedbe, zato je sodišče tožbo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 kot neutemeljeno zavrnilo. Ker v tožbi niso bila navedena nobena dejstva ali dokazi, ki bi lahko vplivali na odločitev v zadevi, je sodišče v skladu z drugo alinejo drugega odstavka 59. člena ZUS-1 odločilo brez glavne obravnave.
15. Odločitev o stroških temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem v primeru, če sodišče tožbo zavrne, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 19. februar 2015

Predsednik senata:

Andrej Kmecl, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: